

Κατανυκτική λειτουργία στον Άγιο Ελευθέριο Γκύζη, για την Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου και την εορτή του Αγίου Τρύφωνα

/ [Ενορίες](#)

• **Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος**

Σε κλίμα βαθύτατης κατάνυξης και με την αθρόα συμμετοχή του φιλάγιου λαού του 7-ου Διαμερίσματος Αθηνών, έλαβε χώρα την **Κυριακή 1-2-25 του Τελώνου και του Φαρισαίου**, στον ιστορικό και καλαίσθητο **ναό του Αγίου Ελευθερίου στου Γκύζη**, η κατανυκτική λειτουργία για την **Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου**, που σηματοδοτεί για την ορθοδοξία το άνοιγμα του Τριωδίου, την περίοδο δηλαδή από την Κυριακή αυτή έως την Κυριακή της Τυρινής, οπότε και

εκκινά, η περίοδος τεσσαρακονταήμερης προετοιμασίας για την μεγάλη εορτή του Πάσχα, παράλληλα με τη εορτή του ιερομάρτυρα Αγίου Τρύφωνα.

Του κορυφαίου μάρτυρα της Ορθοδοξίας μας, προστάτη των γεωργών και των αμπελουργών, που με την ακλόνητη πίστη του και την απαρέγκλιτη προσήλωσή του στο λόγο του θεού, αξιώθηκε στο χάρισμα της θαυματουργίας, βοηθώντας ιδιαίτερα του πάσχοντες από ψυχικά νοσήματα, να αποκαταστήσουν την υγεία τους.

Ο Άγιος Τρύφωνας γεννήθηκε στη Λάμψακο της Φρυγίας το 232 μ.Χ. κατά την

βασιλεία των Ρωμαίων αυτοκρατόρων Γορδιανού Γ' (238-244), Φιλίππου του Άραβος (244-249) και Δεκίου (249-251), σε μια φτωχή οικογένεια και έβοσκε χήνες, για να βιοπορίσει ενώ από νωρίς εκδήλωσε ιδιαίτερη έφεση για την μελέτη της Αγίας Γραφής. Και σύντομα με την ευμάθεια και την φιλοπονία του απέκτησε ένα επίζηλο πνευματικό υπόβαθρο. Σημειώνοντας πως το όνομά του ήρε την καταγωγή του, από την αρχαιοελληνικού τρυφή, που θα πει «ευχαρίστηση» ή «χαρά».

Η θαυματουργική χάρη του Αγίου Τρύφωνα έφτασε στον αυτοκράτορα Γορδιανό, που τον παρακάλεσε να αποθεραπεύσει την βαθιά πάσχουσα κόρη του. Και όταν ο ιερός Τρύφωνας την αποθεράπευσε, του πρόσφερε αφειδώς πλούτη και τιμές, τις οποίες ο Άγιος απέρριψε, εμμένοντας προσηλωμένος στο Θεό. Όταν τα ηνία της αυτοκρατορίας ανέλαβε ο Δέκιος, εξαπέλυσε μεγάλο διωγμό κατά των χριστιανών και ο Άγιος Τρύφωνας συνελήφθη αρνού-μενος να θυσιάσει στα είδωλα, από τον στρατιωτικό Φρόντωνα, οπότε και οδηγήθηκε ενώπιον των επάρχων Τιβερίου Γράγχου και Κλαυδίου Ακυλίνου, στην πόλη της Νικαίας της Βιθυνίας. Με απαρσάλευτη πίστη στη ορθοδοξία, ομολόγησε την πίστη του στο Χριστό και ξεκίνησαν ευθύς τα φρικτά του βασανιστήρια. Πρωτίστως το σώμα του κατατρυπήθηκε με σπαθιά και εν συνεχεία δέθηκε από τα πόδια σε άλογα και σύρθηκε, υπό δριμύ ψύχος, σε τραχιές και λιθώδεις τοποθεσίες. Πάραυτα τα υπέμεινε αγγύστως αναφωνώντας «Κύριε, μη αυτοῖς λογίσης τὴν ἁμαρτίαν

ταύτην». Και στην πρόταση των βασανιστών, αν μετανόησε και προτίθεται να θυσιάσει στα είδωλα, απάντησε θαλερά προς τον έπαρχο Ακυλίνο, «Ανόσιε και κακών αρχηγέ, είναι δυνατόν να είσαι σωφρονισμένος, όταν είσαι μεθυσμένος από τον διάβολο; Εγώ πάντοτε περνάω τον βίο μου με σωφροσύνη, γιατί έχω τον Χριστό βοηθό της ελπίδας μου». Τον φυλάκισαν έτσι για μερικές μέρες με την προσδοκία, ότι θα λυγίσει και θα αποκηρύξει το Χριστό. Ωστόσο ο άχραντος Τρύφωνας ενέμενε στην ομολογία του στο Θεό. Επακολούθησαν νέα οδυνηρότερα βασανιστήρια, οπότε και ο μάρτυρας της Χριστιανοσύνης, εσύρθη γυμνός επάνω σε σιδερένια καρφιά, μαστιγώθηκε και κατόπιν του καυτηριάσθηκαν τα πλευρά με αναμμένες λαμπάδες. Για να κλείσει ο κύκλος του μαρτυρίου του με αποκεφαλισμό, οπότε παραδίδοντας το τίμιο πνεύμα του στον Κύριο, είπε : Κύριε Ίησοῦ Χριστέ, δέξαι τὸ πνευμά μου» και πέρασε στην ηθική αθανασία των μαρτύρων της εκκλησίας μας. Ήταν η 2α Φεβρουαρίου του 250 μ.Χ. στη Νίκαια Βιθυνίας, οπότε και καθιερώθηκε η μέρα της 2ας Φεβρουαρίου, ως ημέρα της ιερής μνήμης του.

Αναφορικά τώρα με την λειτουργία της Κυριακής του Τελώνου και του Φαρισαίου, κατά την ιερά παράδοση την πρώτη Κυριακή του Τριωδίου, διαβάζεται στους ναούς η παραβολή του Τελώνου και του Φαρισαίου. Μια σπουδαία παραβολή, μέσα από την οποία ο Ιησούς ανα-δεικνύει την κορυφαία ηθική αρετή της ταπεινοφροσύνης, με την συγνώμη του Τελώνη που έχει επίγνωση των ανομιών του, σε αντιδιαστολή με τον αλαζονικό και υποκριτή Φαρισαίο, που προβάλλει τον

εαυτόν του, ως ιδανικό άνθρωπο. Και καταλήγει ο Χριστός μας, «Πας ο υψών εαυτόν ταπεινωθήσεται, ο δε ταπεινών εαυτόν υψωθήσεται». Σημειώνουμε επίσης, ότι την εβδομάδα του Τελώνη και του Φαρισαίου, δεν γίνεται καμία νηστεία και καταλύονται τα πάντα. Για τούτο και η εβδομάδα αυτή, εκκλησιαστικά αποκαλείται «ελεύθερη» ή «απολυτή».

Στον πολυφρόντιστο ναό λοιπόν του Αγίου Ελευθερίου Γκύζη, έλαβε χώρα η κυριακάτικη λειτουργία του Τελώνη και του Φαρισαίου, χοροστατούντος του ευλαβούς προϊσταμένου του ναού Αρχιμανδρίτη κ.κ. Παντζαρίδη Ευγενίου και των υπολοίπων ευλαβών πατέρων του ναού, κ.κ. Τσιαντή Παναγιώτη, Πούρη Ιωάννη, Κοκκινέλη Απόστολου, Χρυσανθόπουλου Βίκτωρος. Με το πέρας της λειτουργίας ο πατέρας Ευγένιος αναφέρθηκε στον μείζονα ηθικό συμβολισμό της ημέρας μέσω της εμπνευσμένης παραβολής του Τελώνου και του Φαρισαίου και κάλεσε τους πιστούς, να αρδεύσουμε ηθικές δυνάμεις από το ιδεοφόρο χριστιανικά παράδειγμα της παραβολής και να αναβαπτιστούμε εσωτερικά, από τις έξοχες διδαχές του. Παράλληλα με τον πολυδύναμο λόγο του, τόνισε εμφατικά την αδήριτη ανάγκη, όλοι οι άνθρωποι, να προβούμε σε έναν αναστοχασμό, την ώρα που τα πνιγηρά μηνύματα της παθογενούς εποχής μας, μας περιβάλλουν απειλητικά και μέσα από την ακένωτη βρυσομάνα ηθικά πηγή της ορθοδοξίας, να ξαναβρούμε τον ορθό δρόμο μας στη ζωή. Τέλος σημειώνουμε την ιδιαίτερη αγάπη και φροντίδα στο ναό, του αξιαγάπητου μέλους του ενοριακού συμβουλίου του ναού κου Στάθη Πεκιά.

Χρόνια Πολλά φίλες και φίλοι και καλό Τριώδιο !

Παραθέτουμε το Απολυτίκιο του Αγίου Τρύφωνα :

Τρυφήν τὴν ἀκήρατον, ἰχνηλατῶν ἐκ παιδός, βασάνους ὑπήνεγκας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἤθλησας ἄριστα ὄθεν τὴν τῶν θαυμάτων, κομισάμενος χάριν, λύτρωσαι πάσης βλάβης, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Τρύφων Μεγαλομάρτυς, τοὺς σὲ

μακαρίζοντας.

